

28.12.53

PLC 03420

כונס סגל הפיקוד העליון
28.12.1955

המגש נמחה בטענה 0900.
ש.ב.
סנדי כייזוחן.

$\kappa \geq 3\pi / 1310$

1923 ~~1922~~ Frank

מסויימת גם בעלה אומי אישו. חילופי-הגברא בהנחת ענייני הבתוון במדינה נזלו על-ידי מי שנואלו כדי לעורר חששות ולפעמים, בנהוג במדינונה, גם לחח מקום להשדו על כוונות ~~פאל~~^{נק} ואחרות של האחראים לעמינו הבתוון במדינה. אני רודף להגדיר, ^{לע"ג גמיהו} מה הן הנחות-היסוד על טבנה האבא, שעל פיהם ~~אלפין~~ כל האחראי לשטח בגדי-משקל, עדין ומורכב זה, ^{הגדת למדן} דוד בן-גוריון הגיח יטודות מסויימים לבנה א.ה.ל., יסודות שפהכו לגיטי-אאנ-ברזל בחכמת המדינה כולה. על-כל-פניהם, איש לא העז ואינו מיעז לכפרד בהם בಗלי, אם כי יתכן שפה ושם בטורי הנפש יש מישחו שאיננו מקבל יסודות אלה. כל מי שהוטל עליו על האחריות המפלכית לענייני הבתוון חייב לזראות כחוותיו הראשונה והמכרעת את הדאגה בכל כוחותיו שיסועך אלה לא רק שלא יעוררו במראות הזמן, אלא יבוצרו בחכמת הצלב
ובבחורת הצבא גם יחד.

ומה הם היסודות האלה, ~~עליהם~~ כפי שאנכי מבין אותו? *

היסוד הראשון: א' אין לאבָא מדיביות משלו. האבָא הוא מכביד ביאזע, ~~ומכשיר~~ ^{אנו} ביאזע עיקרי ומרכזי באותם השטחים שלמען הוא הוקם וקיים, אבל א' מכביד ביאזע. האבָא פועל במסגרות, ~~בצ'ק~~ וرك במסגרות, חוקי המדינה, ועל-פי הוראות הממשלה, ~~צ'ק~~ ורכ על פי הוראות הממשלה. היסוד השני: א' האחריות והbekorot האזרחיות על האבָא אינה ~~צ'ק~~ פורמלית פרלטנטורית אלא א' היבנת להיות ממשית בכל שלבי ההכרעה. קלעדיה מחרוקנים החיים הדימוקרטים של המדינה מחובנים. באיזומם של האחריות והבקורת הזאת מובטח גם קיומו של המשטר הדימוקרטי. במדינה. היסוד השלישי: א' בבחירה קצינית לחפזיד-פיגוד קובע רך כשרונו האישי של החיליל, ואננוthon למדינת ישראל, כתהיה בלתי מסווימת על-ידי איזו שמי נאמנו ממלכית דזה, ובכוונתו המוחלט להלחם בכל אויב ובהוחם לכל הוראה של הממשלה החוקית. היסוד הרביעי: א' אסורה שתינתן כל ידיסת-רובל בחור הא-ה. לגבינו של קנטוניואציה, אם זה על-פי סיפן כחתי, או סיפן ספלגתי. כסיבות המופיעים מה רשם בחיי המדינה. אסורה שהאבָא יחולק לפיה טפירות השפעות. לעחים קרובות מדברים אalgo על בלתי-טפלותיות ומתקונותים ^{יעיגא} להליך לפי טפורה-השפעה ולקנטוניואציה פוליטית. האבָא הננו ~~הננו~~ ברוך ב' אחד המבוקש על אהלה-הנשך, וכוננות ההקרבה ומשמעות מוחלטת, ברוך אחד לא חזיות בחוכו וללא חזיאה בינו לבין המדינה או הממשלה.

$$\cdot 1 \cdot \frac{1}{235} \cdot 6$$

צ.ה.ל. איננו גוף העומד מחוץ לפידינה, מעלה לה, על-ידיה, הלא חלק
אורבני של היישוב ושל הרקם החברתי של המדינה. חולשותיה של המדינה -
חולשותיו, כוח - כוח, מכובית - מכוביו, גאהוותיה - גאהוויותו.
לכוא כל מה שמחזורה במדינה מטעיע על צ.ה.ל. קובע את דמותו, את מצבו,
ולתיפך - כל מה שמחזורה בחור צ.ה.ל. מטעיע על חייה המדינה, קובע את
דמותה, כי אהח היא המדינה, ואנרכבים הם מכסי רפואה ומכシリ-
ביביזוע שלה.

בנוסף ל~~ה~~^{אלה} חולשתנו ותלוותנו הכלכלית אינס גורמים
שאינם גורמים לצבא, לחילו, לאפרוריותיו. זהו רעיון בחיהו
ולצ. אל. פ-^{וביק} זה קובל עם אפרוריותיו. מאבקנו לאברהם משלנו הכספי
איןנו דבר אזרחי שאיננו מעניין את הוקלטת הבתוונית שלנו, או מעניין אותו
במהוותה מידה פוגע, או עלול לפגוע, בדברים טangi חושבים אותו
חיוניים ~~אך~~ ה.ל. זהו מאבק בטהוותי ביסודו, חלק אורגן ואונטגרלי של
טערמת הבתוונית הכהן של המדינה. חולשת מעמדנו והתיישבותי בצוות
בדרום הארץ ~~אינו~~ איזה עליון אזרחי זהו עניין בטהווני. טאלות האבा
שאלות התפוחה התיישבותית, בחשבונו הממלכתי הגדול, ~~מחודבבים~~, לשאלת
טהווניה כולה אחת. הלכית-רוח של כפירה ציונית, אשר ישנים מה רשם ביסוד
בטהווניה ורגשי אופייה ואיך-אטוניה בעטנו - ו גם אלה ישנים מה רשם בחקיקי
יבור קטנים ~~ה~~-^ה מוגעים, או ~~לא~~ לאולים לפגוע, מז oral
בכוח הרוחני של האבा, כי האבא איןנו דבר הקאים מעלה, מחותן, על-יד התהווות
מלךחית, אלא ~~עומד~~ ^{הוא} בטהווניה בתוכה ובproczת, כל זרמי חיינו
בולים קודעהם אם דמותו ואות כוחו של האבא ככוח מרכז אחריות לבתווניה
ל המדינה.

אבל צ.ה.ל. איננו רק מצלם זרמי התהווות אלאינו רק שפע על-ידי זומי-~~ההבהנה~~ צ.ה.ל. יכול להיות גם גורם משנה, מעלה, משך, צוון, על-ידי דרך עבودתו ופעולתו, על-ידי עומס האחריות שהוא מעmis על ימו, על-ידי הדוגמא חייה של קולקטיב יוזץ ואחראי במערכתו חיינו הכלולים ומכלתיהם. צ.ה.ל. הנה חלק של המדיינה, אבל הוא יכול גם להיות חלוץ – אבל צ.ה.ל. א. החלוץ ~~אבל~~ חלק של המדיינה, של הרוצי, של ההבריח, של הטעאות המדיינה.

1.01%
235

~~התקופה של פגיעה~~ התקופה של פגיעה אלו עומדים עכשו שוניה קווים רבים מהתקופה הקדומה. טוב הדבר, שכוח=אוני זה חזרה יפה הכרחו של הגוף הנושא באחריות למרכז בטהוננו. קווטוריים של הזמן ולחוכו אלו נכנים געדים פעשים הרבה יותר בחיק, הרבה וחבים וחרבה וכל חראון של קיבוץ-גלויות. כל אחד מתחנו יודע ומאמין. שמדובר וזה בסוף ייפתח הדף השמי של קיבוץ-הגלויות. בלי אמונה זו ~~לחתונות~~ אסוד מWOOD בחברחן האיגונית ובאטונתו הממלכית. ~~על כל~~ אבל איז מתחנו איינו יודע מתי ומאיין יבוא הגל השמי הזה. ~~התקופה~~ אבל איש מתחנו איינו יודע מתי ומהני טרם החhil. השפע ייום אלו חיים במאה-ביניים. כשל אחד גותים והשני טרם החhil. השפע ול כוח אדם זורם ~~בנטה~~ באלפים, ברבות ובסאות אלפים שמתוכו ~~הקיימות~~ הקיימות וא.ה.ל. שפע זה ואסורה של העלייה הבטונית הם, ~~בנטה~~ ~~על~~ עתה, מארחים. ~~וליגו עכשו לעשו~~ את עבודתנו לא במאב טעם בכוח-אדם, כי אם במצב של מצומם אכזרי במקודמת כוח האדם. אין אלו יכולות יותר לחיות בראש טיש ~~ו-של-~~אנשיים, בלתי מוגבל, ~~(או~~ חייבים לחיות בהרגשה ~~טפועתים~~ ~~אנחדר~~) אם אם איז יותר מזובים מכפי שהיינו אחים, גם אם מחר ומחרתיים זהה יוחר מרבבים. ~~בנטה מונען אונד~~ ~~כל-~~אדם בין הנענדים-חאל-תקומן-פינחן. ~~על כל-~~ כל-האדם מומעת הזה ~~ביכולו~~ ~~הייעיל~~ ~~ביוחד~~ לתקידים הבטוניים המכדיים והישידיים ~~שריר~~ זה אונד לנור צונר צונר של העלייה הבטונית ~~הניצול~~ ~~המפטומי~~ היועל, להציגו ~~לנור~~ ביותר-אל כוח האדם תומע הזה יש לנו, ~~בנטה מונען אונד~~ ~~לראון לרטונונו~~ ~~בנטה מונען אונד~~ ~~האלה על נור~~

יא שוני שני, גם הוא חמוץ: נסחיהם התקופה ~~גלא~~, האינפלציה, התקופה המכשלה-הדרום של הכסף הישראלי, כאשר היה לשנה ~~בנטה~~ אבל דבר אישנו במדינת מוכחה לחיות בחו"ל. הפרותה אינה מצויה בכיס, וכל הגזמה ביחס הבטחון עלולה להיות הקש השובר את עזבנה של המדינה, ואם גב זה יישבר – לא יועיל בוח הבטחון. עלינו להבין יפה – וazi חושש להגיד ש מבחינה זאת אחראים על הבטחון אינם שוניים מכל היהודים בארץ: אך מבחינה מילולית, אם אפשר להגיד כך, כולם מבינים את הדבר, אולם במעשה כולם חוטאים לכך – علينו להבין יפה, ~~ולתבין~~ פיזמן לאבנתן. על-~~הנור~~ ~~הנור~~ כולם חוטאים לכך, כי נכננו לתקופה של אמורים, לפעם ~~טפומות~~ אמורים אכזרי. ותברירה היחידה העומדת בפנינו ~~א~~ אם אמורים או לא אמורים, ~~או~~ ~~kk~~

במייד רבה עתידיות הבטחון בארץ יהיו תלויים בכך, אם הקולקטיב האחורי לענייניהם הבטחון ~~הנוסף~~ הינה מלאה ~~הנוסף~~ מכך אח כל אמסקנות ~~הנוסף~~ ליותר מרזו ולאטאמ ~~הנוסף~~ בכל דבר בלח"י-חו"ג, כדי שנוכל לשפט על חיונינו ביותר. פירוש הדבר: לוותר באמצעות אכזרי על כל מנג' גינזגי סודרי בפניהם שזאת היא מחלת ידועה, מחלת שיש לה טבע שהוא מתחסנת ואנשימים נדרמים בת בקלה מפליאה, כל אימפריה אדרט-ביביסטרטביבית מולדת לא ארבעה ילדיים שמן-גוריוון-דורש עכשו מהיטוב, אלא הרבה יותר - מולדת אימפריה על ימיה עטף ועל שמאל, ~~הנוסף~~ בכלל אחד הופך לאימפרטור ורואה את פארתו בריבוי גימוני וריבוי אדרט-ביביסטריאה, כי בזה נקעה החשיבות של האימפריה שלו. הכרחי ~~הנוסף~~ שיהיה לנו הכוח, מתחור לבנות מבנוו, להתרך בלי ניקוקי פרטיג'ה מכל שוטן בלתי אכרחי על-מנת שנוכל להאיד את השורדים בלח"י נגועים.

יש שוני נוסף בינה לבין התקופה הקדמתה לבין התקופה שלפני אנו עופדיים: ~~הנוסף~~ חיינו בתקופה שבה תקומה מדינח-ישראל נראתה בעיני הגויים כגדת בעיני הידידים בנס מוסרי, בעיני אויבים כנס בלח"י-מוסרי. אני יודע בדיעך על פי מה מבדילים בין שגי הסוגרים של נסائم אלה, אבל על כל מגים עובדה היא שמבידלים. רוחות סיבוריים החלו להקייך אותנו מצדדים שונים, מן המזרח ומן המערב. מן המערב - לא באופן אחד ושלם. חמדותם כלפינו ורצונם ~~לפניהם~~ את מדיניות-ערוב הופכים לא-גפנת המדיניות העולמית. אם היה מישתו שרצה לחולות בטקלה-קיביה את קול**החתחות** גוזח ~~הנוסף~~ בדרך החקאה העממית הייחודית המחליפה תמיד את הסיבה ~~טוטוב~~ - הרוי בא-בדיעך בעניין העבודה בערוץ הירדן וקלקל לחלוותין, לצערנו הרבה, ~~הנוסף~~ שורת הגיון זה. הייחוי מאוחר מאוד, אילו תורת המלכים את עצם היתה מוכיחה ~~הנוסף~~ עצמה כתורה לבונה המצליח באופן נכון את דרכי המדיניות העולמית בלבדנו. בדור, שאנו עופדים במדיניות העולמית בפני עציון לחזור לעמדות מסורתיות הידוות לנו. ישנו עוד מחלוקת היותכו ישוב בלח"י מלכתי. אמרנו ~~הנוסף~~ מצבנו ביום שורגה מכבוי שהייה בחזקת הספר-הלבן. גם איז לא הייננו לבורי חסרי-ישע, ועל אחת כמה וכמה היום, ממשיכנו קיימת ויישנו כה, ~~הנוסף~~ אמר ~~הנוסף~~, אבל פה שאין לבטלו ואין להזכירו אם לא יכנס מרצונו. השינוי הזה באקלים הטוליתי הבינלאומי אין בו ליישנו. כבר עמדנו במצבים קשים פי כמה ויבולנו להם. גם קמצב החדש יש מקום רחב למדרי חמוץ מדיני הבנוי על עקשות קיומנו ודידעת כווננו. אף علينا לדעת כי זאת היא הטעייה ות

1. 235

בגיה עליינו לפעול בתקופה הקרובת. עליינו לידעו כי אין זאת תקופה שלולה להוביל הכרעות חיוביות לטובתנו ; זאת היא תקופה בת ימיה עליינו להתרכז בצדיע סכנות וביטול מציאות.

151

עלינו לבנות ולהמשיך לבנות ~~את~~ ^{כיה} בטהוננו. אופי זה של התקופה כבר מתחילה מתוך אופי התקופה ~~התקופה~~, שכחובות
לחת אוחזיז גם בקדומות של היישוב. מסמך שיאזרדיש מה רשות ידעו שיענו של
הארץ זו עטח, כדי שיחחילו לדרך בשאריות כוחותיהם לטמי מרכביהם. מה שגচה
למשל - ואני לזכה זאת רק בתוך דרומה - קמודה ואחדון ~~בגדון~~ ~~בגדון~~ ~~בגדון~~
~~הנזכר~~ בכתה וכמה עתודית - אני מבקש אם לאני שנות-שנותיהם היו מעיזים בפא
הגביון האצלול זאמוסד הכווצב ~~בר~~ ^{לכחוּב} על מדינתו ישראל. לנו דורותי טומפוז
וויידית הערבבים היו מחרטמים לאנגליה צהה אחדים מסמורם אלה המהארים לנו
מדינתו ישראל כמדינינו הפסדים, גנבים, רואחים, שודדים, בני-בליעל - שוט
חטמולה נוטחה לא הייתה נחוצה. אין להצעים בטעות אלה, אבל יש לדעתן ~~הנור~~
כגילויים ופלקסייביים של חגותה החולשת הנפשית בקדמת הבחנה, כאשרנו עופדים
בפצע של פער כלכלי, פוליטי, בטהוני.

ה'ג ז' ב' = קיון = ח'א ה'ג ז' ב' = קיון = ח'א דואג לבך, שאפִילו בחקוותה מעכבר לא נוכנ' להחרכו רק בפסגת החקוייד של א'יטוך כ' ו'חיזוק כ', כי עדין אין עומדים במקורת שופטה שקוראים לה: "שאלת גבוחון אשוטף", קראנו עבשין, ושמחו פאר על כך, שמיום העמם משטר=הגבולות באה' ר'ידת גדרלה מל' גאותցות גראחבי'ת. ובדק'ן, בלי ספיקות הדרשיות, נדרת לי, שאפִשע ל-כדרן את-המקוגת טנקו גוּא, **ה'ג ז' ב' = קיון = ח'א** ה'ג ז' ב' = קיון = ח'א האחוריים באה' ר'ידת גמזה'ית, אבל ר'ידת עלייה לתיעת זמג'ת.

כָּל מַחְרֵב לבו גל חדש בשל עליית כוחה. היא עדין נפactivה; זה היא ירדה בחוזקה ממצאים שונים: גדרה, אם כי האלת פטעה, לחיזוק ישובי הסטר, לאיון, לאימון, כמה וכמה מצאים כספית, שומר הגבולות, המעוכנת המורכבת של אמצעי חגובה שננקטו ע"י מי שננקטו, ובחוקן שורה של פולות, אני בוחר שיש ציבילי חייב להגדיל כי מתחננו דבר כרגע על בחיננות אחריו - רשות בחולמות מעולחינו אגדאותם כמעולות לטופת. כל אלה יחד הביאו לירידה מסויימת של כה המשך של התחזקתה. אבל גם ירד בחוזקה זאת של הבתוחן השוטף נאזרת חזית זו נרץ דבר לאבנה הגנה לישראל, דהיינו עמידתו בחוזקה זאת, שדרוגנו לעמוד בה - יחנן שעולמים לקבעו לנו את אורך קורת המ עבר ואות חזקי התקופה הקורה הבוגרת.

גָּמָר

בשנתה זו/שניהם תקידיים: תמייד של הגנה על מינדרטים סמלכתיים וזכויות סוברגיות סמלכתיות, כדוגמת עניין ניגנה, והגדלתן לא-הגדלתן לא-הגדלתן. יש לעוד בתקופה הקרובה בפי' נסיגות החכלות לא מיטות בכוננה לשנות עובדות ולזעען או לתופת עמדות שלנו, או עמדות הארכיות, לפי חוק, למיפוי שלנו. שנית + המערה הבתוחנית היאירה שערצת איננו רק במיניהם רצח ושור, אלא ערכות במיניהם יארש ומחר והגדלתן וזורע בחיה המדינה.ritis מתחכו איננו יכול לקבוע ביום מה תמן גזורה הגדלו ייקח של מלחתנו בשטח זה. אין זה עניין דוגמת, ומוחנו אריך ל氕וח מתחה לחייבם דרכיהם מוחאמות ולפדיותם בטנתה והטנתה, אבל עליינו לדרך שמי עיקרי יסוד:

וְאַתָּה

א) ההגדלתן היא כביש בעל שני כיוונים. זריעת בלה, אי-סדר, זעוז - הגדלתן כביש הבעל, והוא המורה לפועל, רק בכיוון אחד, במידה שלחו חדרו ההכרה מטה, שמאגי-המחלטה זאת הגדלו המציגו אויבינו בגדרו כשורות למלחתה מה פלא איננו אמצעי, אבל יכולם וועלמים לשחק רק אויבינו.

ב) עליינו למוד יפה שאין זו מערכם אבאהם גאנטי עצמה. המערה בשתה הבתוחן גאנט פיה ביטודת פוליטיה באזעים לא-פוליטיים. לכז' חוץ מוגבלות הגדלתן זאגט הגדלתן מערכה, שבת נושא הנשען בא במערכות הזרק, אם היא צורכת הגדלתן זאגט הגדלתן מערכה, מלה הגדלו להנשען להנשען להגשים אינדרט סמלכתי פוליטי מסויים. לכז' כדיוק בביואז ואחרוון לפועל שתוך שמעת-ברזל, בהתקפת גמורה לגוראה הגדלו ייקח - אף חגה קודם לאפשרות עמידהנו במערכות הזרק ולהטש עמידהנו בת. מסדרה מתקדמת הזרק במלחתן הנטהומי שלנו, שזאגט ביטודה מערכה מדינית, ויחס הכבוד מטה למלחות המערכה הגדיניות של מערכה זו ופיתוח הנכונות והקשרן לפועל בהתאם הזרק להגורה, פעםם שחוות אם התגאים אינם גומאים אבל לא יותר, כי אחרת מערכה זאת מתחננו.

11
235

ט'ית עלולה למייסך ל"בופרגט" שיקעקע ויבטל את ערך התיישג הנガイ, גריילוי
זגדותם.

אני חושב, מחרותהנו לסיטים פוך ביחסים הפוניטיים
זרועות מערצת=הבטחון שלנו. מערצת=הבטחון שלנו מוכבת לא רם מצען"ל.
הו עורך, אבל לא יותר פזה, ולפעמים יכול גם עורך לאכטל אם
ר' הסובבבים אינס פועלם אחר דרך הרודית. גדרת ל' אלטובה הבטחון
ה אם נצליח, וכולנו צרכית לעשות כל מאנך כדי להצליח, לעקור כפילה
ה כל אחד עבדה שלימת, אבל אל יבנה כל אחד מסגרת ממלילת קיימת
השני. לכזאת האדרה ברורה של תפניות טהור אחוריות של כל אחד
טרם מרבת קעכחה, איני סוחר ואיני יודע אם זה נכון בשיטה אספנות, אולם
וח' ברור לי, שגאה דירקטוריון לבאים ואנרכיס לא רק שאינה פרבה עכמתה,
היא מרבה לשובץ, שיש בביוז, אי-הבנייה, אוסר אפשרות לפועלם קיבלה.
ונ-פעולה בטעוני, שיש להיעזר בו ולסתור בכל מערכת חיינו הטעוניים, אם
אם מכשיר בטעוני, כוורת וכוחה תלויים באותה פידה שהיא עבדה אותה.

דבוקה, אני בטוח, שפוך הארכגה צורות. לא 87 מלה
איני יודע אם יהיה לנו האלוף אמ' להציג על רוח שפהויות האובייקטיבים
יד לנו. אבל יש להתפלל, ואני בטוח שתומסכל שותך לחתילתי זו, שבתו
דכת בטעונו כולה מטרה רוח של אחדות ורצון לשיחוך ובכוונות לשאת בעול
שימה העיקרית מהך ויתור על כל דבר חפה. אם רוח זו חשלות בתוכנו, יגיה
היה לנו מנגנים חמודים מאד (כ' אין לנו הולכים לעראות עלות וציגות
ובבנה של אמ' אמ' אמ' בכם הקולקטי של ציבור ז' ————— שאנפער יגיה
ותגבר, אפשר יגיה לתקדם, וחיקר: לקדם ולגעלות ולספר את הכל הנושא
ועל האחריות לבטחונת של מדינית-ישראל.

תמיין ב-20 דרכיו המבוקש

